

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51Csp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200475
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121200475.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: Bc. T. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, štátny občan SR, právne zast. JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 3.182,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 60,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e**.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,22 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 16.12.2020 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.182,89 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.324,89 Eur od 19.6.2018 do 23.4.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.307,89 Eur od 24.4.2020 do 28.5.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.289,89 Eur od 29.5.2020 do 30.6.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.272,89 Eur od 1.7.2020 do 18.9.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.242,89 Eur od 19.9.2020 do 27.10.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.212,89 Eur od 28.10.2020 do 19.11.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.182,89 Eur od 20.11.2020 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.02.2016 pod číslom úverového účtu 4169535121 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 3.900,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.05.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej

sumy bolo žalovanému doručené dňa 11.06.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 19.06.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.03.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 142,-Eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 3.182,89 Eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 13.01.2021 platobný rozkaz sp. zn. 36Up/4/2021, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu.

4. Žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky. Z opatrnosti vzniesol voči nároku žalobcu námietku premlčania. Mal za to, že súd nemal vydať platobný rozkaz, ale je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, tzn. podrobiť ju súdnej kontrole a to s poukazom na úijné právo, najmä Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na § 52, § 53, § 54 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žiadal, aby súd zmluvu a obchodné podmienky spotrebiteľského úveru podrobil súdnej kontrole a stanovil, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky zákonne náležitosti v zmysle § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, či sa v zmluve nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, či právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou a bol oprávnený žiadať jednorazové splatenie celého úveru, či zosplatenie úveru bolo zákonné, či banka neporušila zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov pri postúpení pohľadávky na postupníka nebankovú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. a či je žalobca v danom spore aktívne vecne legitimovaný. Poukázal aj na to, že v deň poskytnutia úveru žalovanému spoločnosť stiahla z poskytnutého úveru 3.900,-Eur poplatok za poskytnutie úveru vo výške 78,-Eur, teda mu poskytla úver (istinu) len vo výške 3.822 Eur. Poplatok za úver vo výške 78,-Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko právny predchodca žalobcu neposkytol žalovanému žiadne reálne protiplnenie, ktoré by odôvodňovalo, aby zinkasoval uvedený poplatok. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil poplatok aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/109/2011. Rovnako mal za to, že právny predchodca žalobcu nekonal pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou, nakoľko nedostatočne posúdil schopnosť dlžníka splácať spotrebiteľský úver, veriteľ neoveroval ani nepožadoval akékoľvek potvrdenia o preukázaní výdavkov dlžníka v súvislosti s bývaním, úhradou kúrenia, elektriny, vodného a stočného, internetu, atď., ani nevzal do úvahy dobu splatnosti úveru v súvislosti so schopnosťou dlžníka splácať poskytnutý úver počas trvania zmluvy. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o poskytnutí úveru dňa 19.02.2016 a približne o 4 mesiace po uzavretí zmluvy dňa 30.06.2016 končil pracovný pomer žalovaného, dohodnutý na dobu určitú, čím mal právny predchodca žalobcu zabezpečené len 4 mesačné splátky z 96 mesačnej doby trvania úveru. Z uvedeného muselo byť veriteľovi zrejmé, že dlžník sa po skončení pracovného vzťahu dostane do problémov so splácaním predmetného úveru a z dlhodobého hľadiska nebude schopný daný úver splácať, čo aj nastalo. Dlžník nespĺňal schopnosť splatiť úver 3.900,-Eur so splatnosťou 8 rokov, resp. 96 mesiacov. Po skončení pracovného pomeru dňom 30.06.2016 sa žalovaný snažil poskytnutý úver ďalej splácať z jeho úspor a pôžičiek od známych, avšak keďže videl, že ďalej včas splácať mesačné splátky nebude schopný, viackrát sa pokúsil vyriešiť vzniknutú situáciu s omeškaním splátok tým, že požiadal veriteľa o odklad mesačných splátok, na čo mu veriteľ poskytol vždy zamietavú odpoveď prostredníctvom telefónu. Žalovaný žiadal tiež právneho predchodcu žalobcu písomne o odklad splátok žiadosťou adresovanou na jeho sídlo a taktiež aj osobne na pobočke VÚB, a.s., dôkazom čoho je listina

s názvom „ŽIADOSŤ O ZMENU ZMLUVNÝCH PODMIENOK“ zo dňa 28.06.2017, ktorú priložil žalobca k svojmu návrhu, avšak žalovaný bol vždy vyrozumený telefonicky, že jeho žiadosť bola zamietnutá. Keďže právny predchodca žalobcu žiadosť o odklad splátok zamietol, žalovaný sa dostal s odstupom času do omeškania s 3 mesačnými splátkami a právny predchodca žalobcu úver zosplatnil. Žalobca vo svojom návrhu udáva, že oznámenie o zosplatnení bolo žalovanému doručené dňa 11.06.2018, avšak toto oznámenie žalovanému doručené nebolo. Právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku žalobcovi, ktorý požadoval aj úhradu neprimeraných úžerníckych úrokov (čoho dôkazom je výzva na úhradu dlhu), ktoré žalovaný nebol schopný uhradiť, keďže je bez pracovného pomeru, splácal naďalej už zosplatnený úver žalobcovi pravidelne v mesačných splátkach vo výške 30,-Eur, čo mu odporučil žalobca, avšak aj napriek tomuto splácaniu žalobca podal na súd návrh na vydanie platobného rozkazu s jednorazovou splatnosťou celej pohľadávky. Úver žalovaný splácal aj v čase podania žaloby žalobcom na súd. Poslednú úhradu vykonal dňa 18.01.2020, teda spolu uhradil ku dňu podania tohto odporu, po postúpení pohľadávky žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky 202,-Eur. Žalovaný žiadal, aby všetky jeho platby, ktoré vykonal v súvislosti s predmetným úverom odo dňa podpisu zmluvy boli použité len na úhradu istiny. Poukázal, že ust. §7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť, aby pred poskytnutím spotrebiteľského úveru v rámci odbornej starostlivosti posúdil, či je dlžník schopný splácať spotrebiteľský úver, pričom veriteľovi ukladá povinnosť, aby bral do úvahy najmä dobu, na ktorú poskytne úver dlžníkovi, výšku úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel úveru. Z uvedeného vyplýva, že overiť len samotnú výšku príjmu dlžníka nepostačuje, ak veriteľ pri posudzovaní schopnosti dlžníka splácať úver neberie do úvahy aj dobu splatnosti v spojení s výškou úveru. V uvedenom ustanovení zákonodarca na prvom mieste uvádza aby veriteľ bral do úvahy najmä dobu, na ktorú poskytne dlžníkovi úver, teda či dlžník bude mať aj v budúcnosti zabezpečený zdroj príjmu, ktorý mu umožní riadne a včas uhrádzať mesačné splátky počas celej doby trvania úverového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Táto povinnosť overiť schopnosť dlžníka splácať poskytnutý úver v súvislosti s jeho dobou splatnosti vyplýva veriteľovi priamo zo zákona. V prípade nedodržania povinností uvedeného ustanovenia, teda nedostatočného vyhodnotenia schopnosti dlžníka splácať úver v súvislosti s dobou trvania úverového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom zákonodarca sankcionuje veriteľa tým, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok veriteľ nebude oprávnený vyžadovať od dlžníka jednorazové splatenie celého úveru pred dobou splatnosti úveru, v prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 zákonodarca sankcionuje veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Veriteľ nedostatočne posúdil schopnosť dlžníka splácať úver, neoveroval ani nepožadoval akékoľvek potvrdenia o preukázaní výdavkov dlžníka v súvislosti s bývaním, úhradou kúrenia, elektriny, vodného a stočného, internetu, nevzal do úvahy dobu spotrebiteľského úveru v spojení s výškou úveru a dobou trvania pracovného vzťahu žalovaného, preto pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený žiadať jednorazové splatenie celého úveru, zosplatnenie úveru bolo nezákonné a teda aj následné postúpenie pohľadávky na postupníka, na základe čoho nie je žalobca aktívne vecne legitimovaným subjektom v danom spore. Ďalej mal za to, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN, ako aj celkové náklady na úver a celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť. Keďže je v zmluve uvedená nesprávna hodnota RPMN, poskytnutý úver sa v zmysle zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom pri uzavretí zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj podľa písm. 1) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Toto ustanovenie bolo v čase uzavretia úverovej zmluvy platné a veriteľ ho bol povinný ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov dodržiavať. Nedodržanie tejto zákonom vyžadovanej náležitosti zmluvy o úvere má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“ zanikla až dňom 1. mája 2018, odkedy zákonodarca dané ustanovenie zmenil na „výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Poukázal aj na niektoré z rozhodnutí Krajských súdov, ktoré sa nestotožňujú s názorom prezentovaným v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, napr. rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 28. 03. 2019, sp. zn. 9Co/49/2019, rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 10Co/48/2017,

rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn.: 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/104/2018 zo dňa 19. 11. 2018, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn.: 21 Co/109/2017 zo dňa 26.04.2018, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/76/2017 zo dňa 27. 03. 2018.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu nesúhlasil s námietkou premlčania vznesenou žalovaným, nepovažoval ju za dôvodnú. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 11.6.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“ a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 18.6.2018. Od 19.6.2018 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 19.6.2018 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 16.12.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je irelevantná, nakoľko žalobca si v konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t. j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Zároveň navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Vzhľadom na to, že žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor a žalobca navrhoval pokračovať v konaní na príslušnom súde, bola vec postúpená dňa 25.02.2021 Okresnému súdu Žilina.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 26.03.2021 uviedol, že na daný úver uhradil celkovo 2.137,32 Eur, z toho právnenému predchodcovi žalobcu (VÚB a. s.) 1935,3 Eur, čo vyplýva z výpisu úhrad predloženého žalobcom a žalobcovi 202,-Eur. Všetky platby žalovaného na daný úver mali byť započítané výhradne na úhradu poskytnutej istiny úveru, keďže v zmysle zákona je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, z tohto dôvodu teda nemôže byť výška dlžnej istiny 3.182.89 Eur z poskytnutého úveru 3.822 Eur ako uvádza žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto neobstojí tvrdenie žalobcu, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení, že bezúročnosť je v tomto prípade irelevantná, keďže žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania. Žalobca si nárokuje zaplatenie pohľadávky, ktorá je v rozpore so zákonom. K zosplatneniu úveru a požiadavke právneho predchodcu žalobcu a taktiež požiadavke žalobcu uhradiť daný úver jednorazovo žalovaný uvádza, že právny predchodca žalobcu požadoval jednorazové splatenie celého úveru nezákonne, nakoľko nekonal pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou a keďže je predmetný úver v zmysle zákona bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nebol v čase zosplatnenia v omeškaní s mesačnou splátkou, pre ktorú právny predchodca žiadal jednorazové splatenie celého úveru. Keďže poskytnutý spotrebiteľský úver je v zmysle zákona bezúročný a bez poplatkov, výška mesačnej splátky teda vzhľadom na dobu splatnosti úveru je 40,24 Eur (3.822,-Eur/počet splátok 95). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v čase zosplatnenia úveru nebol vzhľadom na jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť v omeškaní so splácaním daného úveru a právny predchodca žalobcu (VUB, a.s.) aj z tohto dôvodu vyžadoval jednorazovú splatnosť celého úveru nezákonne. Z vyššie uvedených dôvodov, okrem iných skutočností bolo následné postúpenie celej danej pohľadávky na postupníka, nebankovú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. nezákonné.

8. Uznesením č. k. 51Csp/12/2021-63 zo dňa 02.07.2021 súd nepribral do konania občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

9. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 17.09.2022 prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol opätovne námietku premlčania voči celému nároku žalobcu, nakoľko premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní ako prvou. Zároveň namietal aktívnu legitímáciu žalobcu pre porušenie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (nedoručenie výzvy žalovanému).

10. Právny zástupca žalobcu doručil súdu dňa 26.09.2022 podanie, ktorým ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 29.09.2022 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň doplnil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: platba zo dňa 21.12.2020 v sume 30,-Eur a platba zo dňa 19.1.2021 v sume 30,-Eur. Z dôvodu

čiasťočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania preto vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 60,-Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhoval, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petit žalobného návrhu a navrhoval, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.122,89 Eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 324,89 Eur od 19.6.2018 do 23.4.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 307,89 Eur od 24.4.2020 do 28.5.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 289,89 Eur od 29.5.2020 do 30.6.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 272,89 Eur od 1.7.2020 do 18.9.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 242,89 Eur od 19.9.2020 do 27.10.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 212,89 Eur od 28.10.2020 do 19.11.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 182,89 Eur od 20.11.2020 do 21.12.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 152,89 Eur od 22.12.2020 do 19.1.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 122,89 Eur od 20.1.2021 do zaplatenia. Poukázal aj na to, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 04.04.2018 označenou ako „Tretia upomienka“ predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky W dňa 04.04.2018, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011). Zo znenia ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu že v tomto konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, mal za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, túto nepovažoval za dôvodnú. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ani napriek predchádzajúcej výzve omeškanej splátky neuhradil, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru dňa 11.5.2018 a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 24.1.2018. Z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 24.1.2018, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bola žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke, právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 24.4.2018, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu. Premlčacia doba zosplatneného dlhu tak začala plynúť od 25.4.2018 žaloba bola podaná na súd 16.12.2020, uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je. Ak by aj súd určil počiatok premlčacej lehoty odo dňa zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (t. j. odo dňa 24.1.2018), nárok premlčaný nie je. Zároveň poukázal aj na neplynutie lehôt upravených z. č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého v zmysle ust. § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní).

11. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 29.09.2022, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili vyššie uvedeným podaním doručeným súdu dňa 26.09.2022 a zároveň navrhli, aby súd rozhodol vo veci bez ich účasti. Žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 29.09.2022 z dôvodu pracovnej vyťaženia a z dôvodu hospodárnosti konania, pričom o odročenie pojednávania nežiadali.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu dňa 17.02.2016 o poskytnutie bezúčelovej pôžičky - flexipôžičky (č. I. 16-18 spisu). Následne právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 19.02.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3.900,-Eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 95 mesačných splátkach vo výške 75,73 Eur z toho mesačná splátka poisťného bola vo výške 3,16 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 15,90 %, RPMN 17,94 %, priemernej hodnote RPMN: 15,37 %, odplate 18,87 % a s celkovými nákladmi spotrebiteľa 3.072,34 Eur a celkovou čiastkou 6.972,34 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 24.03.2016 a posledná, čo je aj termín konečnej splatnosti, dňa 24.01.2024 (č. I. 6 - 9 spisu). K zmluve žalobca predložil žalovaným podpísané listiny zo dňa 19.02.2016, a to: Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Údaj o hodnote RPMN a o priemernej RPMN k spotrebiteľskému úveru, ako aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. (č. I. 10 - 24 spisu), ako aj prehľad splácania žalovaného na predmetný úver (č. I. 25 spisu).

14. Listom označeným ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 04.04.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby zaplatil nedoplatok na splátkach vo výške 231,87 Eur s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti a upozornil na možnosť banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Upomienka bola žalovanému odoslaná dňa 04.04.2018 (č. I. 26-27 spisu).

15. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. zo dňa 11.05.2018 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko dlžnú pohľadávku napriek upomienkam neuhradil, uvedeným dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 3.617,70 Eur, ktorú sumu je povinný uhradiť do 7 dní od doručenia výzvy. V prípade jej neuhradenia bol upozornený na možnosť vymáhania pohľadávky využitím dostupných právnych prostriedkov. Výzva bola žalovanému doručovaná do vlastných rúk, zásielku neprevzal v odbernej lehote (č. I. 28-29 spisu).

16. Žalovaná pohľadávka bola na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020, uzatvorenej medzi spoločnosťami Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom, postúpená na súčasného žalobcu. Listom zo dňa 06.03.2020 bolo žalovanému oznámené, že spoločnosť VÚB, a.s. k 02.03.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy uzavretej dňa 19.02.2016 medzi žalovaným ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. (č. I. 30-31 spisu).

17. Súčasný žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky výzvou zo dňa 25.11.2020, ktorá bola odosielaná žalovanému dňa 27.11.2020 (č. I. 32-34 spisu).

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 z. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme

pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 144 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu a s využitím citovaného zákonného ustanovenia § 145 ods. 2 CSP rozhodol súd o zastavení konania v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata sumy 60,- Eur a to vzhľadom na úhrady zo strany žalovaného, ku ktorým došlo po začatí konania.

20. Ďalej súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolenia alebo zamestnania.

21. Keďže predmetom konania je pohľadávka, ktorej sa žalobca domáha ako postupník pôvodného veriteľa VÚB, a.s., bolo potrebné, aby v prvom rade preukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Súd z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu podľa špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

22. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia žalobcu) a sporová strana na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia žalovaného). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom.

23. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010: „Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že VÚB, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 19.02.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej zmluvy banka poskytla žalovanému úver vo výške 3.900,-Eur, na ktorý žalovaný neplnil riadne a včas. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením splátok úveru došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 11.05.2018, čím sa stal splatným celý dlh. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

25. Postúpenie pohľadávky upravuje vo všeobecnosti § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade pohľadávok, ktorých veriteľom je banka, upravuje zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 92 ods. 8 zákona ďalšie podmienky postúpenia. Toto zákonné ustanovenie nesleduje len ochranu bankového tajomstva, ale nedodržanie uvedených podmienok má za následok neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo takýto právny úkon je urobený v rozpore so zákonom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

26. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

27. Z uvedeného dôvodu súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje predmetné ustanovenie. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, takáto výzva musí byť kvalifikovaná. Napriek tomu, že zákon nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti výzvy, z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Uvedené pritom neobsahovala výzva zo dňa 04.04.2018 označená ako Tretia upomienka a ani Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.05.2018, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenia. Okrem uvedeného súd poukazuje na to, že k samotnému postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 02.03.2020, teda takmer dva roky po realizovaní predmetných výziev. Aj na základe uvedeného má súd za to, že dva roky stará výzva nie je spôsobilá privodiť následky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to aj z toho dôvodu, že bezprostredne pred postúpením pohľadávky stav deklarovaný v písomnosti zo dňa 04.04.2018 a ani v písomnosti zo dňa 11.05.2018 nie je aktuálny, a to nielen do žalovanej istiny ale aj v časti príslušenstva, a preto výška dlhu, na ktorého zaplatenie bol žalovaný vyzvaný v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti, tak v čase pred postúpením pohľadávky ani nie je reálna. Je pritom zrejme podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín - výziev bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka preto, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor, a to rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca sa tak nikdy platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde.

28. Súd zároveň poukazuje na to, že ak je pre platnosť postúpenia pohľadávky potrebné splniť podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takúto pohľadávku uplatňuje povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej vecnej legitímácie, a teda splnenie podmienok platného postúpenia. Otázkou aktívnej legitímácie musí súd vždy skúmať ex offa, pričom ide o otázku hmotnoprávnu. Súd pritom nie je povinný vyzývať na doplnenie žaloby, ak neobsahuje skutkové tvrdenia týkajúce sa danosti aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie v spore, pretože nejde o vadu žaloby. Na doplnenie žaloby resp. odstránenie väd žaloby súd vyzýva iba v prípade, ak žaloba nemá náležitosti vyžadované ust. § 127 v spojení s ust. § 132 CSP. Pokiaľ by súd vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby v prípade aktívnej vecnej legitímácie, poučil by žalobcu o hmotnom práve. V takom prípade by už nešlo o odstraňovanie väd podania, ktoré bránia prerokovaniu a rozhodnutiu veci, ale išlo by o radu strane sporu, ako by mal postupovať, aby bol prípadne vo veci úspešný, čo by viedlo k porušeniu rovnosti strán sporu. Nedostatky v procesnej aktivite strany v tomto smere nemôže súd v sporovom konaní riešiť prostredníctvom inštitútu špeciálneho procesného poučenia podľa § 129 ods. 1 CSP, pretože daná regulácia upravuje len dôsledky nedostatkov vo formálnych náležitostiach žaloby, nie jej materiálnu podstatu. V danom prípade žaloba obsahovala náležitosti žaloby vrátane uvedenia základných skutkových tvrdení tak, aby bolo možné individualizovať uplatnený nárok a rozhodnúť o ňom. Neobsahuje však skutkové tvrdenia žalobcu preukazujúce jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Súd potom nedostatok tvrdení žalobcu o skutočnostiach preukazujúcich jeho aktívnu vecnú legitímáciu vyhodnotil ako neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Súd je totiž vždy povinný ex offa skúmať aktívnu vecnú legitímáciu a taktiež je ex offa povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva.

29. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v predmetnej veci nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže z predložených dôkazov nevyplývalo, že by bola platne postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa VÚB, a.s. žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol a nezaoberal sa z dôvodu hospodárnosti otázkou namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

30. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd dospel k záveru o jej neopodstatnenosti. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje, že právo na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením s niektorou splátkou a práve táto splátka je tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od zročnosti tejto splátky a nie až uplynutím troch mesiacov resp. zosplatením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. V podmienkach prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky boli zročné k 24. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil ku dňu 11.05.2018. Zároveň v predžalobnej upomienke zo dňa 04.04.2018 upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Z ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou dňa 24.01.2018, čo potvrdzuje aj datovanie upomienky žalovanému (dňa 04.04.2018) a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 24.01.2021. Žalobca v danom spore podal žalobu dňa 16.12.2020, teda v tom čase nebol jeho nárok premlčaný.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Na návrh žalobcu bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 60,-Eur s prislúchajúcim úrokom zastavené. Keďže žalobca vzal žalobu v uvedenej časti späť pre správanie sa žalovaného, nakoľko tento uvedenú sumu zaplatil až po podaní žaloby, v tejto časti zavinil zastavenie konania žalovaný a znáša trovy konania v tejto časti. Vo zvyšnej časti nároku však bol neúspešný žalobca, keďže žaloba bola vo zvyšnej časti zamietnutá. Z toho dôvodu súd konštatuje, že žalobca bol úspešný v rozsahu 1,89%, ktorý rozsah zodpovedá neúspechu žalovaného. Žalovaný mal úspech v rozsahu 98,11%, čo predstavuje neúspech žalobcu. Čistý úspech žalovaného predstavuje $98,11\% - 1,89\% = 96,22\%$. Žalovaný má potom nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 96,22%.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.